

עפ"ת 2127/03/22 - טטיאנה בורושנסקי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 2127-03-22 בורושנסקי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90519465372

בפני כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מערער טטיאנה בורושנסקי
נגד
משיבה מדינת ישראל

פסק דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקוה (כב' השופטת מ' כהן) בהמש 2277-01-22 מיום 26.2.22 לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 31.1.22 (הבקשה הוגשה תחילה ביום 5.1.22 לבית המשפט לתעבורה באשדוד), להארכת מועד להישפט בגין עבירת מהירות מיום 26.9.20 (דוח מס' 90519465372). על פי הודעת תשלום הקנס המועד האחרון להגשת בקשה להישפט חל ביום 11.3.21.

המערער טענה כי שלחה למשטרת ישראל בקשה להישפט ביום 16.11.20 בדואר רשום, וצורפה עותק פניה של "בקשה להישפט" מיום 1.11.20, ותצהיר מיום 10.1.20 של מר ולדימיר בורושנסקי, כי הוא זה שנהג ברכב; עוד צורף אישור משלוח דואר רשום (שמספרו RR087407815IL) בדבר שליחת הבקשה כנטען, למשטרת ישראל, וכן דוח "מעקב משלוחים בדואר" ו"מסלול דבר דואר", המעידים כי דבר דואר זה נמסר ליעדו ביום 19.1.21.

המערער טענה כי לאחר שקיבלה הודעה מרשות הרישוי בדבר אמצעי תיקון, הוברר לה כי בקשתה להישפט לא טופלה, והיא פנתה שנית, למפנ"א ביום 28.11.21 באמצעות ב"כ, וצורף "אישור בדבר משלוח דואר רשום".

בתגובת מפנ"א מיום 16.12.21 בה נדחתה הבקשה, צוין כי הבקשה הוגשה באיחור, וכי "השובר דואר שייך לדוח אחר".

על פי תגובת המשיבה בבית משפט קמא מיום 9.2.22 אין "אינדיקציה" לפניית המערער למשטרה בקשר לדוח הנדון, לפני חודש נובמבר 2021.

בית משפט קמא קבע כי אין מקום לקבלת הבקשה, שכן אין אישור ישיר כי הדואר הרשום נשלח בקשר לדוח הנדון. בנוסף נקבע כי הטענה כי אדם אחר נהג ברכב אינה מקימה חשש לעיוות דין על פי הפסיקה.

בהודעת הערעור מבקשת המערערת לבטל את החלטת בית משפט קמא, וליתן למערערת הארכת מועד להישפט. לחלופין, עותרת המערערת לאפשר את הסבת הדוח על שם מר בורשנסקי, בטענה כי ייגרם לה עיוות דין אם תישא בתוצאות העונשיות של עבירה שלא בוצעה על ידה.

במהלך הדיון בפניי מסרה ב"כ המערערת פרטים נוספים, שלא עלו בפני בית משפט קמא. נטען כי המערערת שלחה למשטרת ישראל - מפנ"א, "במעטפה אחת", שתי בקשות להישפט בגין 2 הודעות תשלום קנס; הבקשה הנוספת מתייחסת לדוח מהירות מיום 12.9.20 שמועד תשלומי עד יום 12.2.21 (דוח מספר **90519333141** להלן - הדוח השני). גם הבקשה בקשר לדוח השני נדחתה על ידי מפנ"א לאחר שצוין כי הוגשה באיחור, וזאת, כאשר לטענת המערערת כאמור, נשלחו שתי הבקשות כאחד, בסד הזמנים על פי חוק.

בנוסף, הציגה ב"כ המערערת החלטה שניתנה על ידי מותב אחר בבית המשפט לתעבורה בתיק המש 625-02-22 ביום 10.2.2022 לפיה ניתנה הארכת מועד להישפט בגין הדוח השני נוכח הסכמת המשיבה לקבלת בקשת המשיבה בקשר לדוח השני "לאור הנסיבות שפורטו".

יצוין כי בהחלטה שניתנה על ידי בדיון ביום 6.4.22 ביקשתי כי ב"כ המשיבה יערוך בירור במפנ"א לגבי משלוח הדואר הרשום שנשלח למפנ"א, על פי אישור המשלוח שהוצג, ולנוכח תגובת מפנ"א כי "השובר שייך לדוח אחר", אולם המשיבה לא מילאה אחר ההחלטה, עד המועד שנקבע בה.

לאחר שקילת עמדת המערערת החלטתי לקבל את הערעור.

אכן, עלו בפניי טענות עובדתיות שזכרן לא עלה בפני בית משפט קמא, ומשכך לא היה פגם בהחלטת בית משפט קמא שדן בעניינה של המערערת על פי הנתונים שעמדו בפניו. עם זאת, נוכח מחדלה של המשיבה שלא טרחה למלא אחר ההחלטה מיום 6.4.22, ללא מתן הסבר, באופן שאינו מסייע להבהרת נסיבות העברת הבקשה, ובעיקר, כאשר מותב אחר בבית משפט קמא, הורה בהסכמת המשיבה, על הארכת מועד הנוגעת לדוח השני, בנסיבות זהות לכאורה, לאלה הקשורות בדוח דנן, הרי שלא ראיתי מקום למנוע מהמערערת להביא גם את עניינו של הדוח השני למשפט, בהינתן הטענה שהעלתה כי לא נהגה ברכב במועד ביצוע העבירה.

הערעור מתקבל כאמור, וניתנת למערערת אורכה בת 30 יום להגיש למשטרת ישראל בקשה להישפט בגין דוח מס' 90519465372.

ההחלטה תועבר לצדדים על ידי מזכירות בית המשפט.

ניתן היום, י"ג ניסן תשפ"ב, 14 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.

